

Arrest

nr. 169 229 van 7 juni 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 25 mei 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 mei 2016.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 mei 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 juni 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. MANDELBLAT en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Armeens staatsburger van Armeense origine afkomstig uit Etchmiadzine. In Armenië is er een verplichte legerdienst voor alle mannen van 18 jaar. In 2012 werd u medisch goedgekeurd door het militair commissariaat. U wilt geen legerdienst vervullen want u heeft angst en de kracht daartoe niet. U wilt geen wapen dragen en kan niemand vermoorden. Aan de grens van Nagorno-Karabach vinden er regelmatig gewapende conflicten plaats - zoals begin april 2016 - tussen het Armeense en Azerbeidzjaanse leger waarbij er doden vallen. Dienstplichtigen worden naar het grensgebied gestuurd. U vreest naar de grens te worden gestuurd en er gedood te worden. Op 02/04/2013 werd u geconvoceerd door het militair commissariaat. U bood zich er niet aan.

Op 28/05/2013 reisde u per vliegtuig naar Praag. Aram, een vriend van uw familie die verblijft in België, kwam u er ophalen. U verbleef bij hem in Sint-Niklaas. Op 14/04/2016 werd u gecontroleerd door de

politie en werd er vastgesteld dat u zich illegaal op het Belgisch grondgebied bevond. U werd overgebracht naar het gesloten centrum te Brugge. U diende er de volgende dag uw asielaanvraag in. U heeft ondertussen vernomen dat u omwille van uw dienstplichtontduiking gezocht wordt in Armenië en er volgens het artikel 327 van het Armeense strafwetboek een gevangenisstraf riskeert van 5 tot 8 jaar waarna u nog uw 2 jaar durende dienstplicht zal moeten vervullen. U bent in het bezit van de volgende documenten: uw rijbewijs, een kopie van de eerste pagina van uw internationaal paspoort, een attest dd. 01/11/2012 van de paspoortdienst, uw registratie dd. 24/10/2012 bij het militair commissariaat, een convocatie dd. 02/04/2013 van het militair commissariaat, een opsporingsbericht dd. 15/04/2016, een vertaling van artikel 327 uit het Armeense strafwetboek, een kopie van het paspoort van uw vader, de huwelijksakte van uw ouders, uw geboorteakte, informatie over het conflict tussen Armenië en Azerbeidzjan aan de grens van Nagorno-Karabach in april 2016, en een reisverzekering.

B. Motivering

Er dient vooreerst te worden opgemerkt dat uw verklaringen omtrent de dienstplicht in Armenië niet te rijmen vallen met de informatie voorhanden op het CGVS, waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd.

U gaf aan (CGVS p. 3 & 5 & 7) dat het een verplichte legerdienst was op de leeftijd van 18 jaar en dat er - behalve wegens ziekte - geen wettelijke mogelijkheden zijn om vrijstelling of uitstel voor de dienstplicht te krijgen. Voorts stelde u dat een alternatieve dienstplicht in Armenië onbestaande is. Echter blijkt uit de bovenvermelde informatie dat er meerdere categorieën personen die 18 jaar zijn van de legerdienst worden vrijgesteld of minstens uitstel krijgen, bv. omwille van hogere studies. Bovendien bestaat er in Armenië de mogelijkheid om een alternatieve dienstplicht wegens gewetensbezwaardheid uit te oefenen. Bijgevolg blijkt hieruit dat het uitoefenen van de legerdienst waarbij men naar het conflictgebied kan worden gezonden niet zo onoverkomelijk is zoals u laat uitschijnen en er voor personen met een gewetensbezwaardheid alternatieven bestaan. Deze vaststelling ondermijnt niet enkel de gegrondheid van uw vrees maar eveneens de geloofwaardigheid ervan. Redelijkerwijze kan immers verwacht worden dat u als dienstplichtige die absoluut geen militaire legerdienst wil verrichten en die boekhoudkunde wou verder studeren aan een college/universiteit, weet zou hebben wat de mogelijkheden zijn om uitstel van legerdienst te krijgen of een alternatieve dienst te vervullen.

Meer nog, uit uw verklaringen blijkt (CGVS p. 4) dat u sinds **29/05/2013** aanwezig bent op het Belgisch grondgebied en u pas op **15/04/2016** een asielaanvraag indiende voor de Belgische autoriteiten. U stelt (CGVS p. 6; DVZ vragenlijst pt. 3.5) dat u hier afwachtte tot uw vader uw situatie in Armenië kon regelen zodat u zou kunnen teruggaan. Omwille van het gewapend conflict in Nagorno-Karabach begin april 2016 kan er nu niks meer geregeld worden en besloot u asiel aan te vragen maar werd u door de Belgische politie opgepakt voor u dit kon doen. Deze door u opgegeven reden - die overigens een louter blote bewering is - voor de laattijdigheid van uw asielaanvraag kan niet worden aanvaard. Van iemand die zijn land ontvlucht omdat hij behoefte heeft aan internationale bescherming kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij zo snel mogelijk na aankomst in België een asielaanvraag indient en zich ter beschikking houdt van de asielinstanties die dienen te oordelen over zijn nood aan internationale bescherming. De vaststelling dat u er echter de voorkeur aan gaf om in België gedurende drie jaar illegaal te verblijven doet manifest afbreuk aan het acute karakter van uw nood aan internationale bescherming en relatieveert als dusdanig op zwaarwichtige wijze de ernst als de geloofwaardigheid van de door u geschetste vervolging. Er kan ook niet voorbijgegaan worden aan de vaststelling dat u pas een asielaanvraag indiende nadat u werd opgepakt als illegaal en werd overgebracht naar het Centrum voor Illegalen te Brugge en nadat er u een bevel om het grondgebied te verlaten betekend werd. Uw handelwijze - het ogenblik waarop en de omstandigheden waarin u uw asielaanvraag indiende - valt evenmin te rijmen met een daadwerkelijke vrees voor vervolging in uw land van herkomst en een dringende nood aan internationale bescherming.

Wat er ook van zij, wat uw vrees betreft dat u na terugkeer in Armenië verplicht zal zijn om uw legerdienst te vervullen, waarbij u mogelijk naar de conflictzone in Nagorno-Karabach zal worden gestuurd, dient te worden gesteld dat het een land toekomt de militaire dienstplicht, de organisatie van een militaire reserve en een eventuele mobilisatie van deze reserve vrij te regelen; en dat vervolging of bestraffing van het ontduiken van de dienstplicht, het ontduiken van een mobilisatie van reservisten of desertie, in het kader van regelgeving waaraan alle onderdanen zijn onderworpen, in principe niet aanzien kan worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming. De regelgeving inzake militaire dienstplicht, het aanhouden van een militaire reserve en de mobilisatie is er voorts op gericht over voldoende strijdkrachten te beschikken in geval de nationale veiligheid bedreigd wordt.

Dit impliceert dat bepaalde categorieën van onderdanen van een land bij een militair conflict zo nodig de wapens opnemen en strijd leveren om de territoriale integriteit of de nationale veiligheid te waarborgen. Het loutere feit verplicht te worden legitiem strijd te voeren kan evenmin beschouwd

worden als vervolging in de zin van de Conventie van Genève of als een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

Er moet worden opgemerkt dat uit de informatie vervat in het administratief dossier (zie ook de internetsite "Back to Armenia"), blijkt dat Armeense staatsburgers die in het buitenland verblijven en hun verplichte legerdienst niet hebben vervuld, via de diplomatieke vertegenwoordiging van Armenië in het buitenland zich in orde kunnen stellen met hun militaire verplichtingen. U heeft een dergelijke procedure niet gevolgd. Uit het administratief dossier blijkt dat u kort na uw aankomst in België 18 jaar werd en u klaarblijkelijk niet vreesde naar Armenië te worden teruggestuurd aangezien u er de voorkeur aan gaf gedurende 3 jaar hier illegaal te verblijven. U bent thans opgesloten met het oog op uw repatriëring naar Armenië en kan zich aldus niet langer zelf begeven naar de Armeense ambassade in Brussel. Het staat u vrij om alsnog zelf (bv. telefonisch, schriftelijk) of met de hulp van uw advocaat de Armeense ambassade te contacteren om te informeren wat er nog kan geregeld worden om u reglementair in orde te stellen met de Armeense dienstplichtwet.

Aangezien u alsnog geen voorbereidingen genomen heeft om u met uw land in regel te stellen inzake uw dienstplicht, dient te worden nagegaan of uw terugkeer een aanleiding kan geven tot specifieke maatregelen die kunnen worden aanzien als vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Uit de voorhanden informatie blijkt dat het niet ondenkbaar is dat u bij de terugkeer naar Armenië wordt aangesproken op uw dienstplichtontduiking. Indien u gerechtelijk vervolgd zou worden, dan nog kan een dergelijke veroordeling niet worden aangenomen als een vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende (straf)wetgeving aangaande dienstplichtontduiking te handhaven. Uit de informatie vervat in het administratief dossier (COI Focus "Arménie – Insoumission et retour en Arménie" dd. 28 mei 2013), blijkt ook dat de voorziene straffen niet disproportioneel zijn en dat u, in de situatie waarin u zich bevindt, met name een dienstplichtige die zich in het buitenland bevindt, volgens de wet "RA Law on Armenian Nationals not having Done Compulsory Military Service by Breaching the Established Procedure" bij terugkeer hoogstens het risico loopt op een geldboete, waarna u bij een nieuwe oproeping de keuze kan maken uw (alternatieve) dienstplicht te vervullen of een zwaardere, maar legitieme straf te aanvaarden.

Volledigheidshalve moet nog worden opgemerkt dat uw bewering dat u wegens het ontduiken van de dienstplicht in Armenië er o.b.v. het artikel 327 van het Armeense strafwetboek een gevangenisstraf riskeert van 5 tot 8 jaar (CGVS p. 7 & 9), niet te rijmen valt met de door u voorgelegde documenten. Uit het opsporingsbericht dd. 15/04/2016 blijkt immers dat u gezocht wordt o.b.v. artikel 327 deel I van het Armeense strafwetboek waarop een maximum staat van 3 jaar gevangenisstraf.

In zoverre u een diepgewortelde afkeer heeft van een mogelijke operationele inzet als dienstplichtige en/of gebruik van geweld, blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat de Armeense autoriteiten hiermee rekening houden. Armenië voorziet zowel in een ongewapende militaire dienst als een burgerdienst die thans op punt staat. Immers, Armenië had reeds vanaf 2003 een alternatieve militaire dienst ingevoerd waarvan de praktische uitvoering te wensen overliet daar deze in de praktijk volledig onder militaire bevoegdheid viel (hetgeen in strijd was met een echte burgerdienst). Daarnaast was de duur van 42 maanden (tegenover 24 maanden voor militaire dienst) niet in overeenstemming met de aanbevelingen van de Raad van Europa op dit gebied. Gedurende vele jaren drong de Raad van Europa er bij Armenië op aan, ingrijpende aanpassingen te maken. Meerdere Armeense mensenrechtenorganisatie hebben deze situatie mede aangeklaagd. In juni 2013 voerde de Armeense overheid dan de bovenvermelde wetswijzigingen met betrekking tot een ongewapende militaire dienst en een burgerdienst in en bracht zo de Armeense alternatieve dienst in overeenstemming met de Europese normen. Vanuit de betrokken partijen en groepen die een alternatieve dienst beoogden (de vertegenwoordiger van de Getuigen van Jehova in Armenië, het hoofd van de mensenrechtenorganisatie Armenian Helsinki Committee) blijkt dat zij de effectieve uitvoering van deze nieuwe wetgeving hebben bevestigd en u brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat u niet in aanmerking zou komen voor een alternatieve dienstplicht.

Uw advocaat voegde nog toe (CGVS p. 11) dat er in Armenië een atmosfeer is van algemene onveiligheid omwille van de conflictsituatie tussen Armenië en Azerbeidzjan omwille van Nagorno-Karabach en verwees hierbij naar artikel 53 van de handleiding van het UNHCR (Handbook and Guidelines on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status). Er moet worden opgemerkt dat het CGVS op de hoogte is van de sporadische schermutselingen in het grensgebied van Nagorno-Karabach waarbij soms Armeense soldaten en burgers van Nagorno-Karabach om het leven komen, zoals dit voor het laatst gebeurde in april 2016. U bent echter noch een Armeens soldaat noch een burger van Nagorno-Karabach.

Als dienstplichtige kan u zich aan de militaire legerdienst onttrekken door beroep te doen op een van de twee mogelijkheden van alternatieve dienst die er in Armenië voorhanden zijn. Met deze algemene

verwijzing wordt aldus niet aangetoond dat u bij terugkeer naar uw land van herkomst een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou kennen. Tijdens uw gehoor op 29/04/2015 in het Centrum voor Illegalen te Brugge door een vertegenwoordiger van het CGVS werd u onwel en diende het gehoor te worden stopgezet. Op basis van het geheel van uw verklaringen (zie de door u ingevulde vragenlijst bij de DVZ, uw gehoor afgenomen door een vertegenwoordiger van het CGVS, uw schriftelijke verklaring dd. 15/04/2016) en overtuigingsstukken, oordeelt het CGVS dat het over voldoende informatie beschikt om een beslissing te kunnen nemen en acht het niet noodzakelijk om u nog verder te horen. Er werd aan uw advocaat meegedeeld dat indien u wou u nog bijkomende schriftelijke verklaringen kon bezorgen aan het CGVS. Uw advocaat verklaarde (CGVS p. 10) dat u volgens hem alles gezegd had wat u moest zeggen en dat u niks meer toe te voegen had.

Bovenstaande vaststellingen zijn van die aard dat er in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden. Uw registratie dd. 24/10/2012 bij het militair commissariaat, een convocatie dd. 02/04/2013 van het militair commissariaat, het opsporingsbericht dd. 15/04/2016, en de vertaling van artikel 327 uit het Armeense strafwetboek, tonen niet aan dat u bij terugkeer naar Armenië zich niet reglementair in orde zou kunnen stellen met de Armeense dienstplichtwet noch dat u niet in aanmerking zou komen om een alternatieve dienst te vervullen, en kunnen aldus bovenstaande conclusie niet wijzigen. Uw rijbewijs, een kopie van de eerste pagina van uw internationaal paspoort, een attest dd. 01/11/2012 van de paspoortdienst, een kopie van het paspoort van uw vader, de huwelijksakte van uw ouders, uw geboorteakte, en uw reisverzekering, bevatten persoons- en reisgegevens die niet worden betwist. De informatie over het conflict tussen Armenië en Azerbeidzjan aan de grens van Nagorno-Karabach in april 2016 levert geen informatie over uw persoonlijke problemen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker beroept zich, in wat zich aandient als een enig middel, op de schending van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag van 28 juli 1951, van artikelen 48/4, 48/5 en 49/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet) houdende de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus en van de zorgvuldigheidsplicht.

Verzoeker citeert uit zijn verklaringen tijdens het gehoor bij het CGVS en stelt dat het overduidelijk is dat hij een asielaanvraag indiende uitsluitend omwille van gewetensbezwaardheid.

Volgens verzoeker is de informatie van verweerder, die dateert van 2013, achterhaald.

Verzoeker heeft zich vergist over de Armeense wetgeving. Dit is niet dienstig nu niet getwijfeld wordt aan zijn Armeense afkomst. Dezelfde loutere vergissing werd begaan over de inhoud van artikel 327 van het Armeense strafwetboek. Ook deze heeft geen invloed op de beoordeling van verzoekers vrees. Zelfs bij een risico op drie jaar gevangenisstraf, is een vrees voor vervolging manifest aanneembaar.

Waar verweerder verwijst naar de mogelijkheden van vrijstelling of uitstel van legerdienst, stelt verzoeker dat uit de informatie niet kan worden uitgemaakt of deze regelgeving eveneens van toepassing is ingeval van oorlog. Verder wordt in de informatie niet gepreciseerd wat er verstaan wordt onder het begrip ‘opleiding’.

Ook met betrekking tot de alternatieve dienstplicht blijkt niet of deze van toepassing is in zowel vredes- als oorlogstijd.

Voorts kan men van verzoeker niet verwachten dat hij zich aanmeldt bij de Armeense ambassade omdat hij Armenië illegaal ontvluchtte om zijn dienstplicht niet te vervullen. De regelgeving dienaangaande betreft jonge Armeniërs die hun land opnieuw wensen te vervoegen.

Verder blijkt uit de informatie van verweerder dat het verzoek tot alternatieve dienstplicht kan worden geweigerd. Aldus is hier geen zekerheid doch hangt dit af van de “goodwill” van de overheid.

Verzoeker riskeert gearresteerd te worden, een gevangenisstraf op te lopen en nadien nog naar het front te worden gestuurd. Verzoeker stelt dat gewetensbezwaardheid uit morele overwegingen volstaat om in aanmerking te komen voor de erkenning van de status van vluchteling.

Omtrent de laattijdigheid van zijn asielaanvraag, wijst verzoeker erop dat hij zijn aanvraag indiende enkele dagen na het uitbreken van het conflict in Nagorno-Karabach omdat hij achtte vluchteling ter plekke te zijn geworden.

2.2.1. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.2.2. Verzoeker uit in het onderhavige verzoekschrift kritiek op de informatie van verweerder (administratief dossier, map 'landeninformatie'). Zo laat hij uitschijnen dat deze informatie achterhaald zou zijn. De informatie van verweerder dateert van 2013, 2014 en 2015. Verzoeker toont op generlei wijze aan dat deze informatie achterhaald zou zijn. Hij toont immers niet aan dat de situatie in Armenië sedertdien zou zijn gewijzigd, noch dat de inhoud van deze informatie niet langer zou gelden. Waar verzoeker verder laat uitschijnen dat de regelgeving mogelijk niet van toepassing is in geval van oorlog, kan worden opgemerkt dat hij ook dit op generlei wijze onderbouwt. Aldus toont hij geheel niet aan dat de regelgeving niet zou gelden in geval van oorlog; laat staan dat hij aantoonde dat het conflict met Azerbeidzjan inzake Nagorno-Karabach, behoudens de lokale gewapende schermutselingen in april 2016, actueel te kwalificeren is als oorlog.

Dient te worden opgemerkt dat in de bestreden beslissing met recht wordt gemotiveerd:

“Meer nog, uit uw verklaringen blijkt (CGVS p. 4) dat u sinds 29/05/2013 aanwezig bent op het Belgisch grondgebied en u pas op 15/04/2016 een asielaanvraag indiende voor de Belgische autoriteiten. U stelt (CGVS p. 6; DVZ vragenlijst pt. 3.5) dat u hier afwachtte tot uw vader uw situatie in Armenië kon regelen zodat u zou kunnen teruggaan. Omwille van het gewapend conflict in Nagorno-Karabach begin april 2016 kan er nu niks meer geregeld worden en besloot u asiel aan te vragen maar werd u door de Belgische politie opgepakt voor u dit kon doen. Deze door u opgegeven reden - die overigens een louter blote bewering is - voor de laattijdigheid van uw asielaanvraag kan niet worden aanvaard. Van iemand die zijn land ontvlucht omdat hij behoefte heeft aan internationale bescherming kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij zo snel mogelijk na aankomst in België een asielaanvraag indient en zich ter beschikking houdt van de asielinstanties die dienen te oordelen over zijn nood aan internationale bescherming. De vaststelling dat u er echter de voorkeur aan gaf om in België gedurende drie jaar illegaal te verblijven doet manifest afbreuk aan het acute karakter van uw nood aan internationale bescherming en relatieveert als dusdanig op zwaarwichtige wijze de ernst als de geloofwaardigheid van de door u geschetste vervolging. Er kan ook niet voorbijgegaan worden aan de vaststelling dat u pas een asielaanvraag indiende nadat u werd opgepakt als illegaal en werd overgebracht naar het Centrum voor Illegalen te Brugge en nadat er u een bevel om het grondgebied te verlaten betekend werd. Uw handelwijze - het ogenblik waarop en de omstandigheden waarin u uw asielaanvraag indiende - valt evenmin te rijmen met een daadwerkelijke vrees voor vervolging in uw land van herkomst en een dringende nood aan internationale bescherming.”

Verzoekers verwijzing naar het recente uitbreken van het conflict in Nagorno-Karabach is in deze niet dienstig. Blijkens het niet-betwiste feitenrelaas werd hij immers reeds in 2013 geconvoceerd op het militaire commissariaat en verliet hij omwille van deze convocatie het land. Blijkens de neergelegde documenten (administratief dossier, map 'documenten') zou er bovendien reeds sedert september 2013 een opsporingsbericht jegens hem lopen. Bijgevolg dient te worden vastgesteld dat verzoekers verklaarde vrees voor vervolging reeds jarenlang bestaat en kan niet worden ingezien waarom hij niet eerder asiel aanvroeg. Redelijkerwijze kan immers worden aangenomen dat een kandidaat-vluchteling, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een asielaanvraag zou indienen.

Dat verzoeker naliet dit te doen en gedurende verscheidene jaren talmde alvorens asiel aan te vragen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofde en vormt overeenkomstig

het gestelde in artikel 48/6, tweede lid, d) van de vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor zijn algehele geloofwaardigheid.

De ernst en de oprechtheid van verzoekers voorgehouden vrees voor vervolging omwille van zijn ontduiking van de dienstplicht wordt daarenboven op manifeste wijze ondergraven door zijn kennelijke gebrek aan kennis ter zake. In deze wordt in de bestreden beslissing terecht gemotiveerd:

“U gaf aan (CGVS p. 3 & 5 & 7) dat het een verplichte legerdienst was op de leeftijd van 18 jaar en dat er - behalve wegens ziekte - geen wettelijke mogelijkheden zijn om vrijstelling of uitstel voor de dienstplicht te krijgen. Voorts stelde u dat een alternatieve dienstplicht in Armenië onbestaande is. Echter blijkt uit de bovenvermelde informatie dat er meerdere categorieën personen die 18 jaar zijn van de legerdienst worden vrijgesteld of minstens uitstel krijgen, bv. omwille van hogere studies. Bovendien bestaat er in Armenië de mogelijkheid om een alternatieve dienstplicht wegens gewetensbezwaardheid uit te oefenen. Bijgevolg blijkt hieruit dat het uitoefenen van de legerdienst waarbij men naar het conflictgebied kan worden gezonden niet zo onoverkomelijk is zoals u laat uitschijnen en er voor personen met een gewetensbezwaardheid alternatieven bestaan. Deze vaststelling ondermijnt niet enkel de gegrondheid van uw vrees maar eveneens de geloofwaardigheid ervan. Redelijkerwijze kan immers verwacht worden dat u als dienstplichtige die absoluut geen militaire legerdienst wil verrichten en die boekhoudkunde wou verder studeren aan een college/universiteit, weet zou hebben wat de mogelijkheden zijn om uitstel van legerdienst te krijgen of een alternatieve dienst te vervullen.

(...)

Volledigheidshalve moet nog worden opgemerkt dat uw bewering dat u wegens het ontduiken van de dienstplicht in Armenië er o.b.v. het artikel 327 van het Armeense strafwetboek een gevangenisstraf riskeert van 5 tot 8 jaar (CGVS p. 7 & 9), niet te rijmen valt met de door u voorgelegde documenten. Uit het opsporingsbericht dd. 15/04/2016 blijkt immers dat u gezocht wordt o.b.v. artikel 327 deel I van het Armeense strafwetboek waarop een maximum staat van 3 jaar gevangenisstraf.”

Verzoeker tracht zijn foutieve verklaringen omtrent de Armeense wetgeving en het Armeense systeem van dienstplicht ten onrechte te minimaliseren en af te doen als vergissing. Indien hij zijn land van herkomst had verlaten omdat hij zijn dienstplicht niet wenste te vervullen omwille van gewetensbezwaren, indien hij hiervoor werd gezocht en indien hij daardoor een gegronde vrees voor vervolging koesterde, kon redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker zich terdege zou hebben geïnformeerd omtrent het voorgaande en dat hij hierover een gedegen kennis zou tentoonspreiden tijdens het gehoor bij het CGVS.

In de bestreden beslissing wordt verder met reden gesteld als volgt:

“Wat er ook van zij, wat uw vrees betreft dat u na terugkeer in Armenië verplicht zal zijn om uw legerdienst te vervullen, waarbij u mogelijk naar de conflictzone in Nagorno-Karabach zal worden gestuurd, dient te worden gesteld dat het een land toekomt de militaire dienstplicht, de organisatie van een militaire reserve en een eventuele mobilisatie van deze reserve vrij te regelen; en dat vervolging of bestraffing van het ontduiken van de dienstplicht, het ontduiken van een mobilisatie van reservisten of desertie, in het kader van regelgeving waaraan alle onderdanen zijn onderworpen, in principe niet aanzien kan worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming. De regelgeving inzake militaire dienstplicht, het aanhouden van een militaire reserve en de mobilisatie is er voorts op gericht over voldoende strijdkrachten te beschikken in geval de nationale veiligheid bedreigd wordt. Dit impliceert dat bepaalde categorieën van onderdanen van een land bij een militair conflict zo nodig de wapens opnemen en strijd leveren om de territoriale integriteit of de nationale veiligheid te waarborgen. Het loutere feit verplicht te worden legitiem strijd te voeren kan evenmin beschouwd worden als vervolging in de zin van de Conventie van Genève of als een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

Er moet worden opgemerkt dat uit de informatie vervat in het administratief dossier (zie ook de internetsite “Back to Armenia”), blijkt dat Armeense staatsburgers die in het buitenland verblijven en hun verplichte legerdienst niet hebben vervuld, via de diplomatieke vertegenwoordiging van Armenië in het buitenland zich in orde kunnen stellen met hun militaire verplichtingen. U heeft een dergelijke procedure niet gevolgd. Uit het administratief dossier blijkt dat u kort na uw aankomst in België 18 jaar werd en u klaarblijkelijk niet vreesde naar Armenië te worden teruggestuurd aangezien u er de voorkeur aan gaf gedurende 3 jaar hier illegaal te verblijven. U bent thans opgesloten met het oog op uw repatriëring naar Armenië en kan zich aldus niet langer zelf begeven naar de Armeense ambassade in Brussel.

Het staat u vrij om alsnog zelf (bv. telefonisch, schriftelijk) of met de hulp van uw advocaat de Armeense ambassade te contacteren om te informeren wat er nog kan geregeld worden om u reglementair in orde te stellen met de Armeense dienstplichtwet.”

Indien hij werkelijk vreesde om zijn dienstplicht te moeten vervullen of om wegens het ontduiken van deze dienstplicht te worden vervolgd, mocht van verzoeker weldegelijk worden verwacht dat hij zich, eventueel telefonisch, schriftelijk of met de hulp van zijn advocaat, zou hebben gewend tot de Armeense ambassade, al was het maar om na te gaan of hij zich voor of bij een terugkeer naar zijn land van herkomst nog in regel kon stellen met de Armeense dienstplichtwet.

Verzoeker voert verder geen dienstige argumenten aan ter weerlegging van de volgende motieven in de bestreden beslissing:

*“Aangezien u alsnog geen voorbereidingen genomen heeft om u met uw land in regel te stellen inzake uw dienstplicht, dient te worden nagegaan of uw terugkeer een aanleiding kan geven tot specifieke maatregelen die kunnen worden aanzien als vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Uit de voorhanden informatie blijkt dat het niet ondenkbaar is dat u bij de terugkeer naar Armenië wordt aangesproken op uw dienstplichtontduiking. Indien u gerechtelijk vervolgd zou worden, dan nog kan een dergelijke veroordeling niet worden aangenomen als een vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende (straf)wetgeving aangaande dienstplichtontduiking te handhaven. Uit de informatie vervat in het administratief dossier (COI Focus “Arménie – Insoumission et retour en Arménie” dd. 28 mei 2013), blijkt ook dat de voorziene straffen niet disproportioneel zijn en dat u, in de situatie waarin u zich bevindt, met name een dienstplichtige die zich in het buitenland bevindt, volgens de wet “RA Law on Armenian Nationals not having Done Compulsory Military Service by Breaching the Established Procedure” bij terugkeer hoogstens het risico loopt op een geldboete, waarna u bij een nieuwe oproeping de keuze kan maken uw (alternatieve) dienstplicht te vervullen of een zwaardere, maar legitieme straf te aanvaarden.
(...)”*

In zoverre u een diepgewortelde afkeer heeft van een mogelijke operationele inzet als dienstplichtige en/of gebruik van geweld, blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat de Armeense autoriteiten hiermee rekening houden. Armenië voorziet zowel in een ongewapende militaire dienst als een burgerdienst die thans op punt staat. Immers, Armenië had reeds vanaf 2003 een alternatieve militaire dienst ingevoerd waarvan de praktische uitvoering te wensen overliet daar deze in de praktijk volledig onder militaire bevoegdheid viel (hetgeen in strijd was met een echte burgerdienst). Daarnaast was de duur van 42 maanden (tegenover 24 maanden voor militaire dienst) niet in overeenstemming met de aanbevelingen van de Raad van Europa op dit gebied. Gedurende vele jaren drong de Raad van Europa er bij Armenië op aan, ingrijpende aanpassingen te maken. Meerdere Armeense mensenrechtenorganisatie hebben deze situatie mede aangeklaagd. In juni 2013 voerde de Armeense overheid dan de bovenvermelde wetswijzigingen met betrekking tot een ongewapende militaire dienst en een burgerdienst in en bracht zo de Armeense alternatieve dienst in overeenstemming met de Europese normen. Vanuit de betrokken partijen en groepen die een alternatieve dienst beoogden (de vertegenwoordiger van de Getuigen van Jehova in Armenië, het hoofd van de mensenrechtenorganisatie Armenian Helsinki Committee) blijkt dat zij de effectieve uitvoering van deze nieuwe wetgeving hebben bevestigd en u brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat u niet in aanmerking zou komen voor een alternatieve dienstplicht.”

Verzoeker beperkt zich er immers toe te wijzen op de mogelijkheid dat een verzoek tot alternatieve dienstplicht wordt geweigerd, zonder *in concreto* aan te tonen dat of waarom dit in zijn hoofde zo zou kunnen zijn. Uit de informatie in het administratief dossier (map ‘landeninformatie’) blijkt dat een verzoek tot alternatieve dienstplicht slechts kan worden geweigerd indien de aanvrager die verzocht wordt om te verschijnen tweemaal afwezig blijft zonder gerechtvaardigde reden, indien de aanvrager valse informatie vertrekt of indien de aanvraag kennelijk ongegrond is. Verzoeker toont geheel niet aan dat dit voor hem het geval zou zijn en dat zijn aanvraag geweigerd zou worden. Waar hij aanvoert dat het vervullen van de alternatieve dienstplicht enkel afhangt van de ‘goodwill’ van de overheid, brengt hij geen begin van informatie bij waaruit zou kunnen blijken dat het al dan niet toestaan van de alternatieve dienstplicht afhankelijk zou zijn van willekeur in hoofde van de Armeense autoriteiten. Aldus brengt hij geen elementen aan waaruit zou kunnen worden afgeleid dat hij niet in aanmerking zou komen voor een alternatieve dienstplicht. De voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Verzoeker laat de bestreden beslissing tot slot geheel onverlet waar gesteld wordt:

“Uw advocaat voegde nog toe (CGVS p. 11) dat er in Armenië een atmosfeer is van algemene onveiligheid omwille van de conflictsituatie tussen Armenië en Azerbeidzjan omwille van Nagorno-Karabach en verwees hierbij naar artikel 53 van de handleiding van het UNHCR (Handbook and Guidelines on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status). Er moet worden opgemerkt dat het CGVS op de hoogte is van de sporadische schermutselingen in het grensgebied van Nagorno-

Karabach waarbij soms Armeense soldaten en burgers van Nagorno-Karabach om het leven komen, zoals dit voor het laatst gebeurde in april 2016. U bent echter noch een Armeens soldaat noch een burger van Nagorno-Karabach. Als dienstplichtige kan u zich aan de militaire legerdienst onttrekken door beroep te doen op een van de twee mogelijkheden van alternatieve dienst die er in Armenië voorhanden zijn. Met deze algemene verwijzing wordt aldus niet aangetoond dat u bij terugkeer naar uw land van herkomst een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou kennen.

Tijdens uw gehoor op 29/04/2015 in het Centrum voor Illegalen te Brugge door een vertegenwoordiger van het CGVS werd u onwel en diende het gehoor te worden stopgezet. Op basis van het geheel van uw verklaringen (zie de door u ingevulde vragenlijst bij de DVZ, uw gehoor afgenomen door een vertegenwoordiger van het CGVS, uw schriftelijke verklaring dd. 15/04/2016) en overtuigingsstukken, oordeelt het CGVS dat het over voldoende informatie beschikt om een beslissing te kunnen nemen en acht het niet noodzakelijk om u nog verder te horen. Er werd aan uw advocaat meegedeeld dat indien u wou u nog bijkomende schriftelijke verklaringen kon bezorgen aan het CGVS. Uw advocaat verklaarde (CGVS p. 10) dat u volgens hem alles gezegd had wat u moest zeggen en dat u niks meer toe te voegen had."

De voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien zij door verzoeker geheel onverlet gelaten worden, onverminderd gehandhaafd.

De door verzoeker neergelegde documenten en informatie (administratief dossier, map 'documenten') kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan het voorgaande.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.3. Verzoeker beroept zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere elementen dan zijn asielmotieven. Hij toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven juni tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS